

**LIST OTWARTY POLSKIEGO STOWARZYSZENIA NAUCZYCIELI NATURALNEGO
PLANOWANIA RODZINY
DO PARLAMENTARZYSTÓW SEJMOWEJ KOMISJI ZDROWIA
ORAZ KOMISJI POLITYKI SPOŁECZNEJ I RODZINY**

POLSKIE STOWARZYSZENIE NAUCZYCIELI
NATURALNEGO PLANOWANIA RODZINY
ul. Wiejska 13 m 4
00-480 WARSZAWA

Warszawa 29.04.2020

Szanowny Pan Tomasz Latos,
Przewodniczący **Sejmowej Komisji Zdrowia**

Szanowna Pani Urszula Rusecka,
Przewodnicząca **Sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny**

Jesteśmy zawiedzeni, że Obywatelski Projekt Ustawy „Zatrzymaj aborcję”, pod którym podpisało się prawie milion osób, po 3 latach „zamrożenia”, ponownie w dniu 16 kwietnia 2020 roku, został przekazany do prac w Komisji Zdrowia i Polityki Społecznej i Rodziny. To smutne, że tylko 68 posłów głosowało za szybką ścieżką procedowania i przeciwko odsyłaniu projektu ustawy do komisji; przecież od momentu złożenia tego projektu do Sejmu było wystarczająco dużo czasu, aby wnieść do niego ewentualne poprawki. Od listopada 2019 roku Sejm obecnej kadencji uchwalił ponad 40 ustaw pomijając projekt „Zatrzymaj aborcję”. Nie pomogły w ochronie życia dzieci trzy lata oczekiwania na kolejne **orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego**, który już w 1997 r. podkreślał, że „wartość konstytucyjnie chronionego dobra prawnego jakim jest życie ludzkie, w tym życie rozwijające się w fazie prenatalnej, nie może być różnicowana” [1]

Głosując w wyborach parlamentarnych 2014 i w 2019 roku poparliśmy program wyborczy gwarantujący ochronę życia człowieka od chwili poczęcia aż do naturalnej śmierci i nie możemy milczeć, gdy w polskich szpitalach każdego dnia zabijanych jest troje dzieci przed urodzeniem. Obecnie, w okresie pandemii Covid-19 Państwo jest w stanie walczyć o zdrowie i życie każdego obywatela niezależnie od jego wieku i sprawności. Podzielamy jednak pogląd inicjatorki projektu „Zatrzymaj Aborcję”, pani Kai Godek, że: „*aborcja to pandemia gorsza niż koronawirus, przynosi więcej ofiar i wszystkie są śmiertelne*”. Projekt Ustawy „Zatrzymaj aborcję” przewiduje zaprzestanie uśmiercania dzieci, u których wykryto lub tylko podejrzewano przed urodzeniem chorobę czy wady rozwojowe. Oznaczałoby to ocalenie życia około tysiąca dzieci rocznie. Oczekujemy więc, że komisje sejmowe przyspieszą uchwalenie prawa chroniącego życie dzieci nienarodzonych w większym stopniu niż to jest obecnie.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia każdemu człowiekowi prawną ochronę życia i nie uzależnia tej ochrony od jego wieku lub stanu zdrowia. [2]

Ustawa z 2016 r. „za życiem”, jednoznacznie chroni i troszczy się o dzieci niepełnosprawne w Polsce i wspiera ich rodziny[3], ale tej prawnej opiece Państwa niestety zaprzecza przesłanka eugeniczna z Ustawy z 7 stycznia 1993 r.[4] dopuszczająca w art. 4a pkt 2 prawnie zalegalizowane zabicie dziecka, gdy „*badania prenatalne lub inne przesłanki medyczne wskazują na duże „prawdopodobieństwo ciężkiego i nieodwracalnego upośledzenia płodu albo nieuleczalnej choroby zagrażającej jego życiu*”. Według danych Ministerstwa Zdrowia z 2016 r., 1042 na 1098 aborcji dotyczyło właśnie podejrzenia choroby lub niepełnosprawności. Jednocześnie jedynym wykonawcą aborcji ustawodawca uczynił lekarza i towarzyszącą mu położną, których etycznym obowiązkiem powinna być wyłącznie profesjonalna opieka diagnostyczna i lecznicza nad takim nieuleczalnie chorym, upośledzonym dzieckiem od chwili jego poczęcia przez kolejne etapy jego rozwoju i życia.[5]

Rzecznik Praw Dziecka w Polsce, jest zobowiązany przez ustawę, aby stał „*na straży praw dziecka określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Konwencji o prawach dziecka i innych przepisach prawa*”, precyzyjnie określając, że „*dzieckiem jest każda istota od poczęcia do osiągnięcia pełnoletności*”.[6]

Także w aktach prawa międzynarodowego zagwarantowane są prawa dzieci niepełnosprawnych. **Konwencja o Prawach Dziecka** w art. 23 uznaje prawa dziecka niepełnosprawnego do pełni normalnego życia w warunkach gwarantujących mu godność, umożliwiających osiągnięcie niezależności oraz ułatwiających aktywne uczestnictwo w życiu społeczeństwa.[7]

Sejm RP w dniu 1 sierpnia 1997 r. uchwalił Kartę Praw Osób Niepełnosprawnych,[8] w świetle której niepełnosprawni mają prawo do niezależnego, samodzielnego i aktywnego życia oraz nie mogą podlegać dyskryminacji. Przysługuje im prawo do pełnego dostępu do dóbr i usług oraz wszechstronnej rehabilitacji, prawo do nauki, pomocy psychologiczno-pedagogicznej i innych gwarancji i zabezpieczeń społecznych.

Polska Konstytucja w art. 68 ust. 3 nakłada na władze publiczne obowiązek zapewnienia szczególnej opieki zdrowotnej osobom niepełnosprawnym, a w art. 69 gwarantuje pomoc władz publicznych dla osób niepełnosprawnych, w zabezpieczeniu egzystencji, przysposobieniu do pracy, nauki oraz komunikacji społecznej. [9] Prawa dzieci niepełnosprawnych chroni również art. 32. ust. 2 Konstytucji RP głosząc, że nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

Abby Johnson, była dyrektor jednej z placówek aborcyjnej kliniki Planned Parenthood, podczas pobytu w Polsce, ostrzegała nas przed niebezpiecznym kompromisem aborcyjnym. Podkreślała, iż eugenika dała początek holokaustowi.

Ks. prof. Stanisław Warzeszak (1958-2017) był sekretarzem Rady Naukowej Konferencji Episkopatu Polski i Dyrektorem Krajowego Duszpasterstwa Służby Zdrowia przypominał, że: „*Żadne prawo, które dopuszczałoby zabijanie upośledzonych dzieci, nie może być moralne. Stąd też nie można go bronić i zawsze należy je doskonalić w celu zapewnienia pełnej ochrony każdego życia ludzkiego*”.

Obyśmy kiedyś nie usłyszeli: „*Krew brata twego głośno woła ku mnie z ziemi! Bądź więc teraz przeklęty na tej roli, która rozwarła swą paszczę, aby wchłonąć krew brata twego, przelaną przez ciebie. (Rdz. 4.10)*

Oczekujemy, że wybrani przez nas Polscy Parlamentarzyści ustanowią jak najszybciej takie przepisy prawa, które będą realnie chroniły życie dzieci przed narodzeniem. One same nie mogą przecież domagać się realizacji swojego podstawowego prawa do życia. Oczekujemy, że Posłowie odrzucą przesłankę eugeniczną i uchwalą ustawę zgodną z obywatelskim projektem „Zatrzymaj aborcję”, pod którym znajdują się również i nasze podpisy i który poparła także Europejska Federacja Stowarzyszeń Rodzin Katolickich

(FAFCE). Prezydent FAFCE Antoine Renard uważa, że przez przegłosowanie inicjatywy „Zatrzymaj Aborcję”, Posłanki i Posłowie uczynią z Polski przykład dla Europy”.

W imieniu nauczycieli Polskiego Stowarzyszenia Nauczycieli Naturalnego Planowania Rodziny (PSNNPR):

00-480 WARSZAWA
ul. Wilejska 18 m 4
NATURALNEGO PLANOWANIA RODZINY
POLSKIE STOWARZYSZENIE NAUCZYCIELI

Prezes Zarządu Głównego PSNNPR

Ewa Ślizień-Kuczapska

Ewa Ślizień-Kuczapska
Ginekolog - Położnik
Instruktor NPR

- [1] Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 28 maja 1997 r. (sygn. akt K 26/96)
- [2] Art. 38. Zasada ochrony życia, Dz.U.1997.78.483 - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.
- [3] Ustawa z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin "Za życiem"
- [4] Ustawa z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży,
- [5] Kodeks Etyki Lekarskiej Art. 2. Uchwała nadzwyczaj. II krajowego zjazdu lekarzy z dn.14 grudnia 1991 r.
- [6] „Ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka, w art. 2 w pkt 1, Dz.U.2020.0.141 t.j. Ustawa z dn. 6 stycznia 2000
- [7] Dz.U.1991.120.526 - Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. Art. 23. prawa dziecka, Prawa dziecka niepełnosprawnego
- [8] Karta Praw Osób Niepełnosprawnych – Uchwała SEJMU RP Z 1 SIERPNIA 1997 R., opublikowana W Monitorze Polskim z 13.08.1997 r. (M.P. 1997 NR 50 POZ .475)
- [9] Art. 68. Prawo do ochrony Zdrowia, Dz.U.1997.78.483 - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

List otwarty, został przesłany także do: Marszałek Sejmu, Wojewody Mazowieckiego, Ministra Zdrowia, Prezesa NRL i OIL,